

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو کي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراو بر د ات کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړې او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پږواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبري کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړې، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کې ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چې شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چې د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چې د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چې د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کې چې خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړې لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پورې تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چې زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چې د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چې ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کې دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کې انسان ته رنگ او خوند غواړي چې د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړې ئې د ژوند په بله برخه کې ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چې د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کې ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کې به ځینې فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چې ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنسه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چې رنځونه د وطن په پام کې نه وي
معلومات چې د دښمن د لاس له سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهید ماشوم له حاله د خپل احساس زهیري نارې داسې غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزی صاحب د هیواد په ټولو ناخوالو کې ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بیا ځي د کوچیانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دښتو کې مو څپمې دي زه کوچی يم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چې د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چې ورته هغه
لاري ولټوي چې د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کې هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپږ مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورناليست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورناليستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی یم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلې دي زه کوچی یم
د کوشان په دبدبو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچی یم
د هندو کش د غره سرونه
د پامیر غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خېمي دي زه کوچی یم
کوچ په شا و هم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی یم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلې دي زه کوچی یم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د یووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تیارې دي زه کوچی یم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مې هدیرې دي زه کوچی یم

ښخ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د میرویس مو ښې جرگې دي زه کوچی یم

پېښور مې د کور غېږه

کندهار مې د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی یم

تور ماتم د مغولیا نو

جوړ قانون د ځنگلیا نو

مخ ته نوي د سیسې دي زه کوچی یم

څوک رمې راڅخه غلا کړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی یم

دعا و کړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا و ترو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کي فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه بښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ويي وياړ مې په نصیب دی
 فکر کړم مهريان راتمه حبيب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخار ئې د بابـانیکـه شـمله سـوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځنـي گـوښـه سـوه
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـې
 علميـت کـه ځـلـوي بـنـه و سـيله سـوه

زه پـه و هـېر يم تـه کـرې بـرې بـنـه پـرېمانـه
 په خپل وس باندي ځورېرې بنه پرېمانه

تل پرتـاد د بنـمانو سـترگي سـرې دي
 هـره ورځ د ظالمـانو د سـيسـې دي
 په تاريخ کې بنه څرگنده دا بيان دئ
 سل په سل کې مې دا فکر دا گومان دئ
 د لسـتونې مـاران هـم سـته پـه بـغل کې
 دلـه دلـه د تـهـمت وې پـه درشـل کې
 تـا تـه نـا سـت دي د بنـمان بـيا پـه خـزه کې
 چي تـه و رانـه د وې بـه گـرځـي پـه مـزه کې
 اې پښـتونه غـير تـمـنـده پـه خـبرو نـه شـل کېرې
 په عمل کې فکر و کړه سوال په دلـه بنـه حل کېرې
 خـبري و بـا سـئ د زرو نـه د عـقـدې خـبري پـرېرې
 اساسي خبري نـوري د گـيلـې خـبري پـرېرې

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دي
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دي
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تاناندي وياړېږي
پښتني پغلې ملاملي را ييادېږي
تاريخ مور ته به خړگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې

اوس اظهارد پښتو کې پرې په جهان کې
عملی پېژندل کې پرې په بیان کې
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې
خرگند رول یې را بنکارې پرې په نه شان کې

دښمنانو ته خرگنده بنه پیغام دئ
د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دئ
نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی
په ورورې کې ته مت مه که الو الزام دئ

هدایت مور ته را کړی سید جمال الدین افغان دئ
پر دی ژبه زده کول یو بنه کمال دده بیان دئ
خپله ژبه هی رول بی بی کمالی ده
پورته اوره که دی پر پر اور په خان دئ

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کړی
غلیمان غواری جوړ سوی کور دی وران کړی
نن د چال او چالبازی خبری پرې پرې
که لاس برسې تا په خان پوری حیران کړی
سیاسی تجاران ستان نارې وهی تل
په خیرن زره خرخول دی په یو آن کړی

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کارد نناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښه ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرگند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلگ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږي نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جگ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځايه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يو لاروه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مودوي كړي
 زړگى تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همناوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
خـان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خوـند کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد تـعلـيم کـري امانـزيـه
ثـمـره بـه يـې مـثبـتـه وـي لـايـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سو وي
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله ځغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چا په اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کرل

کله لوپېږې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغارې

نن د سولې او ازوننه پورته كېږي
پورته كېښته نغارې ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
كه هر څومره كتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل كېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو كېي درته ناست دي
امانزېه دوى پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجي کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزي نصيب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نـ نبض دي کله ارامېـ پري
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کي بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارې پري
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کي بيا
خپگان سته چي لاتر خو به تکرارې پري
سوله راسي خوشحالي په شرننگ کي بيا
پرگرېوان چي دي سرې او بنګي را بهې پري
ځيگر پرېرېده چي رنځور په ترنگ کي بيا
امانزيه ټولنه خلګ را پوهې پري
شريانونه سول کمزور په منګ کي بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دى د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازې د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبېږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځنې پاته دېر افسوس ورځنې کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عدده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیسه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده وې باسه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کې
 خودخواهي کې پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کې
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کې نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چې دردونه خورا ډېر سول
 کاشکې ډېر مو وای لیدلې چې سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
په بربددن د بېلتون تېرې بڼې ور بدلې
سورزگېرۍ مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چي را په یاد کېږم
زړه مې گوره چي هوس يې ورته کېږي
اختر و کي د وطن بڼه خوشحالي وه
د افغان د زړو خوښۍ ته هڅه کېږي
افغانې چرتون ته الوزي وطن ته
امانزیه امید سته چي یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خپله کې بنایسته پېغله ولاړه
 لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
 سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
 داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
 سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
 شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
 بوري سترگي غټې ورځي تورو بڼستان یې ځلېدله
 جگه پزه لوره ونه سره سالو کې تاوېدلنه
 تصور راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
 د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
 افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
 د سپین زرو پایز بوننه په نکر روزو باندي پښې وې
 سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
 وریې خلاص کړ خپل پسته د باغ لور ته تلل خوشحاله
 دې پېوله سل پسته د انګورو په باغو کې
 هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
 خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
 امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کې نسته تر جارېرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ مځ ته کړه تر شات ته کېرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سږي
چي ملاتړ يې اولس نه وي بي فايدي سږي
سرزوري کي ډېر تاوان چا ته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سږي
که د عدل او انصاف عمل ناستوان وي
امانزیه داسي کار کي هغه خپله بي پردې سږي

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سیمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وې پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخله نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته لوگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دئ
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغیار دئ
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دئ چي و خاوري ته غمخوار دئ
اوس عجبته زمانه سوه ورورد ورو پرته چرت کې نه دئ
مرسته پر پرده ځني تنبتي توطئه ده د روزگار دئ
څوک فرياد د لوبې کاري ځني مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دئ
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
امانزیه سويل وکړه ضمير نسته دغه کار دئ

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـر هـ شـ پـه وـي مـېلـمـانـه زـړـه کـي غـمـونـه
رـانـه تـبـتـي پـه شـېـو لـيـرـي خـوبـونـه
حـمـلـې وکـړـي پـر د مـا غـ بـانـدـي چـر تـونـه
هـر گـړـي مـي خـوار زړگـي پـه رنځـور پـري
د بـلـتـون خـپـي دـي پـور تـه کـنـتـه کـپـري

رـا پـه يـاد کـړم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونـه
پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وـي عـطـرونـه
کـاشـکـي خـلـگ هـم بـيـنـا پـه رـو بـنـايـي وـاي
د عـلـمـي زـده کـړو لـپـاره فـرـصـتـي وـاي

د پـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
پـر مـخ تـلـلـي تـخـنـيـک هـم پـه لـاس کـي نـسـتـه
هـيـخ زړه سـوي يـي پـر و لـس پـه پـام کـي نـسـتـه
خـکـه فـکـر هـلـتـه د پـر کـوي مـز لـونـه
بـي ا خـتـيـاره مـي د خـيـال وـي پـروا زـونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عمـل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دو سـتي کـي نـژدې خپـل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي ځـوړېرم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېرم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دو سـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـو درک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټولته يې وروان پورې لاره
 سپين كفن ته به ورلې وپورې بېله سواله
 چې پوه نه سي څوك د مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجې وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولته سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښې فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هېڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مېرې كړې د عالمه نه شرمېرې

هر مجلس كې لوي تسبيح غټې خبرې
 په هر بحث كښې د مطلب خوږې اتري
 ځنې وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبې زمانه سه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كې پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دئ اختيار کړی
د بڼکلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼا یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېرې سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوي پوه دوه ژبني
خیردي غواړه چي ثابت دي خپل هویت کړي
په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصیبت کړي
ننه به داوي چي د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پایلي ټولي بي توښي وي فریبکار ته
امانزیه لږدي چرت وهل عادت کړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونی د يار په مينی کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټی دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقیقت ته
عشق رشیتینی پر لیدو سو واقعیت ته
که حاصل کړي راز او نیاز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تېرې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کي تجرې به دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کې څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسې بیا هم لږ یې له گمانه
یو سپړی ولي مغرور سې چې یو دوی خبرې زده کړې
تحصیل وکړې خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړې خپل تر وسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستی ډېرې کړه پرېمانه
بخیلیې پر وروڼو مو مه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتیا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بڼا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پریوه لاره په رشـتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولـه واقعـي لـه فـکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیو بڼه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه بڼه پوهېدلای
 پورته سوی یو بڼه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو بڼه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موړپه دام کې نه یا صاحب د بڼه زعمیم وای
 کاشکې نه وای ته متون نه یا درواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ خړگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یا اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې بڼه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر بڼه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار بڼه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن بڼه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کـمال خویش
حملـه ورشـدند در روز روشن بـه خانـه مردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سوال خویش
خدا نـاترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نـبود در ویرانی قصـردارالامان
همچو خانـه های شخصـی قبضـه شد ز جمـال خویش
سـتمگران اخـر بشـکند امـانزی بیـین
خداونـد مـدگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
 پریږدو چې ایا برابرېږي کله کله
 که مداح د یو ناپوه لاسه ځانه جوړ کړي
 بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کله کله
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کله کله
 ټول مننه په پټو سترګو څه چي اورې
 بڼه سړی درنه جوړېږي کله کله
 تجربې راتنه بڼه وډلې په کراتو
 چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
 بې موده په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختګ د باندني ولاړه
امانزي ته معلومېرې کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکرېه سازه
تو طبیې زمزمې ولولس ته
ستېرې ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلی
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزی چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوی قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو په وطن کي
جگړه پلنه په لمون کي
دا بدرنگه جنګ دي ورک سسي
اتحاد دي جوړ په وس سسي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سببا ته
خپل هیواد به مومسور سسي
رانه ليري به پیغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفتت به یو پر بل کړو
دولت دغس دغس ارمونان دي
امانزي زړه ته عیونان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته ممي سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيرې کـېرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېرې
کـه تـازه د اور لمبـې نـه سـي پـه زړه کـي
بـې پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېرې
د حـسرت نـغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتـي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـې کـېرې
اـمانزـيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـې
وـطن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپې کـېرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خورو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخاري يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـلـه زمـه وـر د کـور
 مـو رنـخـو ورسـو و سـتـا د لـوړه
 سـتـا عـمـل دئ چـي ولس مـي پـه خـوړ بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژړ بـري
 خـمـره د بـر سـو و پـر المـونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـو و بـگـنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـار د چـا پـه کـار دئ
 سـر راپـور تـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـتـه بـغـاري
 ولسي ولسي زمـو و پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـخ کـي بـيـا غو غـاده
 وړکـه سـتـا لـه خـو و ا و فـاده
 زمـو و بـر نـه وړک پـر تـا بـا وړ دئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـو و بـر د خـاوري حـفـاظـت کـر و
 دغـه زمـو و بـر لـو و جـيـبـه ده
 کـه ژو نـدی هـم يـو افغان و ي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځــان يــو بې گمانــه
 خپل لــه ځــان لــه لــرې خبر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څــه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څــه لــه هوســې پــي
 خلــگ څــه وري وســيلې تــه
 پــه بــد نيت گــوري جگــړې تــه
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه سات وي اندامونــه
 لــرې هونــب يار ســه فکــر وکــړه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــا تــه راکــړي
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــړي
 ســد دي درولــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بــرتــه
 قــربانــي بــه شــې د شــرتــه
 ځــه ورکــړه خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســاسات د څــو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــور نــــه او رېــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــور پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــســــې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې هــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــور و نــــيســــه بــــيــــان تــــه
 پــــنــــه بــــمــــاني بــــه بــــي فــــايــــدي وي
 د رــــپــــســــې بــــه غــــلبــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېري وي
 ا مــــانــــزى بــــه د رــــپــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــور پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چیغه ههارسول
شین سهارسوپه سمون کی
بوی دگل ولپونو کپرل
د سحر پیوسه تون کی
گل گل چچی عطی پاشی
د فکرونو پیوه بدلون کی
د بلبل زره پیوه مستی سو
مطربان سول پیوه جنون کی
د بلبل خول وږې نغمه پی دی
زاره چاودی سول بیلته ون کی
امانزیه بنه ییوه واوره
خوشحالی ده پیوه ژوندون کی

ناروی ۲۰۱۰

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لا ماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدين ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شونې درې دي چې لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چيري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کړې

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د ناهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هېڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوایو ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنه قضاوت دئ
 پندو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غورېدلې
 بینا خلگي هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتنه عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتنه عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یا سر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هاهانت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنښه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانډه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارن نامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه سو
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري بيا يد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چا چي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کې ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاریکه کې ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده دېر نااهله زړونه ته پرلاري سم کړې
بې رحمې پر اولس دېره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قاده توانايې زموږ دردونه کړې اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزی درنه راضي يې نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوهه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې را کړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځير سو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغې پورته په شرس
خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردۍ تړه پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفهوم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولته تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبهوم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوك

څوك بخيل وي يا بدنيتته كه ظالم وي
دوى درې واړه دي بيمار كه په عالم وي
كه اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فـكر لوېـدلى په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پـرهـيـزگـار د دغه كاره
امتناع يـي په پـرـرورده كه حاكم وي
د بنـادى ورځـي يـي نـسـتـه بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي كـانـدي كه معلـم وي
خپـل د زړه وينيـي بـه خـوري دوى امانزيـه
څوك چي نه كـري دغه كـاريـونه هـاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــری کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
ځه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د كار جوهر انسان ته را
په روزگار كې ورسره سهوه خطا
كه دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوك به هېڅ نه پوهېدای په خوبنه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان يو
په كمبود يې پراېلم جوړ پر هره خوا
كه دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پر لاروي
په وار واريې تجربه كه په ملتيا
كه د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزیه كار پخپلې پرې په رشـتيا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تثبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چې خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کې به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چې څه پيدا کړي
گردابونه پورته کېږي ته وي په مخکې
هدف يو چې تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کې بيخي لېروي
خوشبخت څوک دى امانزې په چې ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پررونه وسترگو
درواغونه ډېر جر جوړېږي د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې راښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ه
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ه نوي ترنگ نوي نڅاوي
امانزيه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت ه افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس مور ته راغلی
په غيرت کې دي بساتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حق دار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوپ په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کې چې سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کې چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسټي کې چې بهار سو

څوک ژړا کې د بېلتون څخه نالېږي
 څوک غمگین وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تېست وي پروازونه په گلشن کې
 زړونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چې یخني سې د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسټي کېږي
 داسې برېښي زړونه ډک وي لانه فغانه

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سې
 بل د مينې په ارمان کې سپلنی سې
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگیرو سې

كه د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزيه كه خبردوى د حال سوي
خپل سرونه ټكي وي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانني ننه بدایي کوم
مسافر خومره خواري کوم
ننه پوه فکورد قصروي م
خه لوم پرېښويدو م
لوی خنبتن ته عاجزي کوم
سیم او زرنه جددایي کوم
زه ممنون یې د پېرزو م
احسان منددوسیلو م
ژوند کي ډېره خوشحالي کوم
امانزی یې باوري کوم
د بڼه ژوند پوه تېرېدو م
چیري خوښ هلت په شپو م

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتبـــاره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونبـــن و نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

سستا پرممخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پرزرگي کباب کباب سوم
 په ليد و تراب تراب سوم
 چي بغياري پورته کپري

د غريب سوي ناري دي
 د ظلمونو سلسله لي دي
 خپرې سوي تاريکي دي
 ورخ په ورخ چغې جگې پري

د افغانان چي ته گوره
 درې دره گوربه گوره
 غريبان سول بي له کوره
 يوپه بل باندي خور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لــوړا حــســاس ورتــه نــواب ســوم
زړه مــي و ســو وځي ويلې پــري

ډېر بېرحمه ظالمــان دي
لــش بــي و زلــي يــتيمــان دي
گيــر پــه جنــگ كــي افغانــان دي
هــر گــرې و يــنــي تــويې پــري

لا مــرگ ژوبلــه ســوله ســخته
لــر فرصت لــر و لــه وخته
وضــع ډېر ســره ســوله كړخته
امــانزې بېخــي ژرې پــري

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
 خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
 هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
 د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
 د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
 وطنپالو مشرانو یو پیغام مور ته لپړلی
 خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
 خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
 ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
 یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
 د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
 د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
 ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانې دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرماد زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښني ډېري مي په زړه کي
چي پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړي ځغلي وطن ته
امانزي ورسره مل دئ که تصميد اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي د هـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولـېږي په غـازي بانـدي بـر بـاد سي
 لاس او مخ دواړه په تـوروي هـم يـې قـبر ته بـدوا کړي
 نـازولي اولادونه په پرديـو غوښـو چـاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فـکر ټـول مـصروف په غـلا کړي
 دغه نر لـېوني گـوره خپـل پـر ځان يـې څه پـرزودي
 هـدايت دې په نصيب سي امانـزي ورتـه د عـا کړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو ټول له ترورډک سو
بلا توره نازل سوې زمور پرمپنه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیه ول کېږي
اوس د ټول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره د بنمن زموږ د سرچنگک سو
ټول پټی یې راسپېره کړل غټو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته تر جهان نه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سي دعاه ته
که شعاع د لمړي مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سي د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سي پرهارون نه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لته تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پردیو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل بڼه په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل ودرځېږي
 خوندي وي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چي مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنایسته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او بېکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دې وه د مینې درو مې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زې د ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونو نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبسمان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غور بدلنه
 ډېوه راته رنهاسوه په بنکاره بنه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بنه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو او اخیستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بنه څو نه د څپو په توپانو کي
 يا به بنه فرصت پيدا سو سړي غوتی به خنډ بدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار وچي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېږي که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خبشتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتنه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خيال سو
 مني ڊپري تر سو و په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان نه ده وتلې
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتنه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیابان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بی رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پردیو په وحشت کي خلک حیران سوه
که منطق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بي وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دی
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـدـر وـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه راسـتـنـې
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـامـرادي
هـد فـي و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاري سـمـپـري
کـه وـي جـاړه خـيـال مـصـروف پـر بـه وده وې
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـاني پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيب د هـغـه چـا سـي امانـزيه
چـي هـو نـبـيـار يـې هـم نـشـيـنه پـه بـغـل کـي ودر پـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلو وړول پلینومونه
 ورسره به وه افغان ته مل دامونه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهي تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بهي فايده دي
 په مديران دي حلېږي پرابلمونه
 په رشتيه که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخه وي
 سردنوي زده کول يې ترخه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښي کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمېمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځير سو دې سوالو ته
امان نزی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي يې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویی نیم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمس تون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او از سې
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پر سپرو ونو مېلمه سې
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سې د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنگونه ژر څنگه ورکېږي
ژمي راسې د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سې امانزیه حوصله ورتنه تنگېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگارد هللو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور څېږي
تورد ظلم غوړېدلى نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دى سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دى قلم واخلىه هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي كېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنكلا جوړه د كوهك د غره پرسروي
د اوبو مسو مسو تي خپې دې پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
څل پرتا باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولى ستا پر خوا كړم
تاته راسم تنفس بېكلي هوا كړم
غم مې ليري رانه كېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر كې برېښي
تک شين مخ دي دهنه داري غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بنـاد ډکـي وـلې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنې باغـچې شـيـنکـي باغـونـه
رنځـور فـکر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مـزلونـه
هـر وچ حـلق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـهـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـولـه ډېر مـشـهور د بـازيگرو
مـعـاملې دـي پـه پـيـخـرد يرغلگـرو
پـر خـيگـر او بـنـکـي تـويـېږي چـي دـي گـورم

لـويـي تـبـي کـرولـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـور سـول جنـجالونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغان پـکـنـسې کـرېږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنډ تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان کي
شاه و خواجه گدېوالونه
په دې پروپورتته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې و تېرولې
دې راوړده لوی بارکونه
پکښې جوړه لوی وينگونه
دې ربربرداره دهلیزون
لومړي بلاک کي ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان کي
اوس پښه دروازي وې
غټ قلفان په څرېدل
هر قردم کښي وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا کسه جهلاره
رحم نه وو خدای له پاره
تول بنديان ناسته و بېکاره
انسانې حقوقي پايمهال وه
د چرخي پله په زندان کي

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورځ به انتظار وې
 په موسم کې د سره ژمي
 خاټې وې د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو و نوبتونو
 هر ورځ به و عرضونه
 زنداني دموکراسي وې
 د چرخي پلې په زندان کې
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو و بېخي ننه وه
 کړکې تېرې وولي پنجره وې
 خو هیڅ داري ماتې سوي
 شواوخوا په هر اطباق کې
 ډېر واره وه کلکینونو
 هغه خو کوک چي د اطفراف و
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کې خو د خواهان و
 بې انصافه ظالمه ان و
 خپل اولس ته د بنېمنان و
 ټول د خداد کثیف سیستم و
 د چرخي پلې په زندان کې
 د دوبي په گرمي کې
 د خولې و دربانې دي ورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خیانت و وطن تنه نسسته
 خیانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چاغلا کړی
 نه مې هیڅوک دی وژلی
 نه مې حق د چاغصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کوله
 د چرخې پله په زندان کې
 چا وې پلنې په شاک کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بت بلدینگونه
 هره ورځ خه وري رشه وتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک یې نه وینې په سترگو
 د چرخې پله په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خان نه بې خبره
 پردی لومنه کې راگیر سې
 دوسیه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرې بېوزلو
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرې په پرېشان دئ
 ته ول د زړه خځنه بېشان دئ
 نه عا دل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخ ده ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 ماليايي ډېر خوانان وه
 چا نو كسان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې زخمې بې په پوسې تكي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويې ل خو بې حتمې وه
 د غم څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسې ت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملي زعيم لپاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كاله
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بې خالص د عياشې وي
 نه بې ډېر احساساتي وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه یی په بشري وي
پراولیس یی په دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانتیه
که د علم په پنا کي وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار یی وي لیدی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوزم ورت تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحريرو کي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسير کي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کي
کله باز غونډې شجاع وي په تعبير کي

غارگي د مينې خپل وطن ته ورکړي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصير کي

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې د ولايه په زخمو کي

تمناده عاطفې چي په ځلا سي
څه ناڅه ځني را اخلي په کفگير کي

کلمات د پېرزوينې سي سره گڼلې
امېلونه ځني جوړ سي په تقرير کي

درک د عقل چي پر لار د غايبې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کي

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوش شي نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 ننا خبره د ټولني هيلې شي څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي له پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅېي نامرادي پخېي نه سوې تر ثمره
چي روان مېي د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شيين چمن کي د گلزار غوتۍ لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوزوننه د زرگي مېي غواړي وکړي پروازوننه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځکلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځکلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پر او کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورنگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چي د نفلو په درېدو وم
چي راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښي کي نغښتي بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وود مکه به بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
 غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
 نور لاهم خلگ خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کي
 رقيب ان دي هر گري په مشورو کي
 د پرديو و خدمتگار دي په پردو کي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
 خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
 خوک ولاړوي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
 زړه او فکرمغشوش سوي بي لاهه خانه
 ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چه رو کي معلوم پري
 چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري پري

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماز زهرجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
اما نزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربگنې ده یو تر بله
وارثه کې د پوره نغمې د نېمنې ده یو تر بله
یو چې لږ په گډه مورسي د بل سترگې باندي سرې وي
همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې
قناعت په منځ کې نسته خواشینې ده یو تر بله
چې منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېرته نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
د خبرو چې واورسي درچه به کړې غټ غرونه
امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلگوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غوري ده تور ماتم سـو
 نفاق هر که ورته رسېږي
 راتـه جـوړه تربگنـي سـو
 د سر خوږم خوږم خوږم سـو
 زړه پرېشان ورته سـو
 هيله خـه سـو د پلرونـو
 پـه مـيـرـاـثـوـه د نـيـکـوـنـو
 تـوـجـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفـاظـت يـو
 خـپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيـرت پرتـه کـېږي
 پـېرـزوينـه و هـر کـلـه
 مـر سـتـه و لـاړه يـو تـو بـلـه
 تـه مـت خـپـل ورو تـه جـوړېږي
 تـه د اولـيـي بسې پـروا سـو
 نـن دـي خـپـل کـوړتـه بـلا سـو
 تـو ل اولـس دـي پـه خـوړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېرېږي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ټول کارونه به به سه مېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنډلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليكلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان كه نن تا او پرې د پرديو په لمسون كې
 د شهيد د وينو څاڅكي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزمې دې دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې يوتربله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگې دي د ميندو ترمې او بڼې كې تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته یې کباب سوی
 دا سرې وینې د زرگۍ څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولېس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریبکار نن په کمین کې
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچیانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ویجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ویرانه ویرانې ده
 امانزیه ته ول فکر ونه کنګلېږي

ناروي ۲۰۰۷-۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته كې شبنم پروت ستا په لمن كې
 مروارید دې پرمخ برېښي كه سنبل بیا په گلشن كې
 دامنمه چي قدرت بنكلا ده ستا په نصیب كړې
 د عطرونو پېرزوینه چي وتا ته حبیب كړې
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن كې
 كاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن كې
 د سهار بنه ترانو لوره مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار كې بنایسته جوړي نغمې دي
 امانزیه ورتنه خیر سه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر كار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهې د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دې شي نسکور

نه دي دين نه دي دنيا سوه ای نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا ای ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردی و تگل اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دې حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دې حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جاړسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دې حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دئ
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په تـوان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دې برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دې رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دې حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دې شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږی

ناروی ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوه تالو كي ستا لمن ته
غم به ليږي رانه ولاړي ستا په غېږ كي
هله بيا به زړه در توپ كړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غموننه ليږي ليږي
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان لسه بغلونو نه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت كي
بنسه وعظوننه به كېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلي په هر كور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورـتـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورـتـه
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـخـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـري کـي
تاکتیکونـه الیشـېري پـه بېـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغـوستی
د بـنـمـانو د گـرگین سـپـلاب راوسـتی
وچ لاندې توله یو شان پـه سوځل کـېـري
جهان سوزد خپل پلان حجاب اخستی

د تـاریخ پـه اوږد پـراو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتېـدل یـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابونه به ماتېږي
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو لیدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه ځغلي دي پېغور ډېر
چيغې ژرسي م اور ډېر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزيه پري زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتنه ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزه کې زموږ د خاورې دښمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی ښنډې پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـور پـري
ډـر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـومو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزيـه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستتا نکلونہ
د غ ز او و سستتا یادونہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کسری
دوست د بنسمن تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستتا مرونہ

د د بنسمن زہ وسلہ وہ
د نفاق بنسہ وسیلہ وہ
د افغان پسر کر کورجگرہ وہ
سپرد کور سستتا اولادونہ

نن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ وروردی نن وژلی
سستتا زرغون چمن سوللی
خاوری کبری سستتا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه کپه سبباته
 بیا ژوندي کپه ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
 پکتیادي سسکه وروره
 ننگر هارد خپلبي موره
 درپه ییاد کپه دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
 یوه ژبه کپه هوډونه

ته ول کپه یی او د زپه رازونه
 راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانته ته نیمروزه
 دمزاره ته رگرډېزه
 دلغمانته ته رجلرېزه
 ستا و طندن دی ستا هډونه

زمور خا وړه پښتوخوا ده
 پښتور کپه وازه خوا ده

لــر ا و بـر تـر ټـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو ورتنه ژاړو
وطن ډک سو په ویاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـوړ پـه زړو كـي
ولـي والـي ووتې د زړو نـه
لـي سـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـي مـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـو پـه ورا نـدو كـي
تـه چـي نـه يـي تـبـاهي ده
پـه هـر كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند پـنو كـي
د سـيـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـدو كـي
پـر و طـن و كـه نـظـرتـه
سـد د يـر اولـس و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه گو کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمير کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضاوت دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بڼايست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــواپــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښې
 پېر شېبو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېه گرځېدممه
 هر ورځ فصلمو ته تلمه
 ستا پېر مينه زړه پاچا او
 زمماروچ يې زمماراتن يې
 د ميوو دې مننت بېاريم
 سيال يې نسته پېر کي
 شنه باغونې شنه بې اغچې دي
 بې مثالې دې ميوو دي
 بې کلي کور وې د زمريانو
 تفرېک اهد جنگي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگ اهد زرغونې ته
 ستالم نن انتخاب سوله
 زمماروچ يې زمماراتن يې
 نن دې وي ننم خوار او زار يې
 تېرې تېرې پېر پېر سوي
 نه جرگې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستاد بې کلي غره پېر سر کي
 د پېر تون د کور پېر ور کي

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زهیر سوي یو لسه توانسه
 سر را پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې نادې سې

زما روح يي زما تن يي

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څو ک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څو مړه پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کې خپلې پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی پسه بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړيې پسه يوروپ کېي
زړه زهيري سې پسه مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نارې ديتيمانو
د اصيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوڅو کنډي کېي چي رايياد کېي
امانزې ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کټ کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرورور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رېرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
يا انداخت وو د تانکونو
چيري بيا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو مي پراوړو کړ
لڅي پښې مي ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم
غلبلي سولې په زوره
حالت سم نه څرگند پري
لوري کرې پورته کېږي
هيڅ مي سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
يو وارييا نور درزهار سو
سوي چيغي تر غوږو سوې
پاس پر سر د ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هلوونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کېږي
که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځېږي
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چوکیو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډېري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربږم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهبږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربږم زه اوربږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو شوکو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسير رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اورېږم زه اورېږم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
مني خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اورېږم زه اورېږم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمي راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلك سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پرديود ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفافسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بياسي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرپټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه ده دي عهد نه ده دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه ده دي قول نه ده دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخیلې
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اورپه تناره كې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لوري كـرـېـرې خـېـرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند كې چي وطن به ابادېرې

تـوـل پـنـځـه كـسـه خـوـشـحـال دي بـنـگـلـو تـه
خـپـل د ورورو ويني زبېښي خوښ دي پيسو ته
كـرـي شـپـه د پـر سـر گـردان وي په چـر تـو كـي
چي د غـلا پـلان تـرې پـردې تـو بـو تـه

د رتـه گـورم چـي ورا نـېـرې زما وطنه
هـر هـر وړخ به زخمـي كـېـرې زما وطنه
د نـفـاق مـيـوې چـي كـور پـه كـور خـره وي
خـدای خـبر چـي به رـغـېـرې زما وطنه

خـو ك چـي پـوه نـشـي پـه زيان د خـپـل تـولي
يـا اگـاه نـشـي پـه تـوان د خـپـل تـولني
د روازې بـه تـكـوي تـل د پـرد يـو
نـه بـه ويني تـول نـقـصـان د خـپـل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سوځوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگنې ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوته ايسته د ماشې پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دی خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو وچ پسرگومان پریوه تکی
 توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
 د دښمن په ژبه ځان که بڼه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردونو نه زه رد اوس سوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خنډې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دي
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غياب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو و تاوان وينې
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان وينې
مشرانو مور ته کېږي هدايت دئ
څوک چې مل وي د بد کارو زيان وينې

که مې غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چې ځان په کس ته وړم بلاته
که ښه نیت يابا بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يودې فکر او خيال تړم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمني
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمني
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لوره صداقت دي د مېرمني

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گلو باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه دماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنويرد خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمور د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمور مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو ځي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رږېږي زما وطنه

بيبا بيه چييري ماما توم ده هوس تنده
پرو قاردي تپري کپري زمما وطنه

دهلمند خپي مورو وورخ پوه ورخ بييد پري
د ترنگ شونډي سپري رامعل مومپري
ارغسانه غبردي تشه د زمريانو
ارغدا بيه دشملې غمي دي لوبري

د خوبني کاسه نسکوره سوه پوه زړه کي
درنډاپوه تاريخه پوه هر خه کي
اخرونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کپري تبول د بل پوه اجازه کي

خپل د خانه بي خبر پوه نام پښتون دي
د پردو پوه جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پورا غلبي
لاره ورکه هر سهار ماښام مجنون دي

بنکلي پغلبي سترگي سري پوه ژر پدو سوي
افغاني شملي پرسر پوه خپدو سوي
هر خه گورم چي دخپله لاسه کپري
پښتنې هيلي مويي پوه کپدو سوي

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
 اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچا را یې سو

خدا یې ته پر دې وړانګه او غضب وکړې
 ښکلی قصرو کنډواله خړې خړې سو

پره نارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه به یې له شکه به یې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زما ننن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چې عيني سي سي
 لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورتنه ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځير يم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

نور صباح جاني

هره ورځ چي تاته گورم تر حد تېر پر ما گرانېرې
 ډېر زيرکته او هونښياره تر هر چا ته راتېرېرې
 عمر ډېر دي ستا تحفه وي د څښتن تعالی له لوري
 ټوله ژوند دي سه خوشحاله نېکمرغي له هره سيوري
 حوادث د ژوند انسه کله خواږه وي تر شکر و
 ياهم داسي پېښي کېږي ډېر ترخه وي تر مزرو
 دغه ټوله چي پېښېږي د انسان په توان کي نه ده
 خپل قسمت به در رسېږي که دي خونبه که دي نه ده
 ډېر خوشحاله په ژوندون کي دروښان ټوله حالات و
 هره ورځ وي نوي هيلې ډېر نېکمرغه جذبات و
 يوه توره يښمه راغله نابېره په ژوندون کي
 خونښي ټول په کوچيدو سوې د غمو په پيوستون کي
 دامنم چي تقدير هر څه رسومي په خپله خونبه
 ټول خارج د چادوسه نه دي توان وي نه دي هڅه
 دغه يو مطلب قبول کړه پېښي ټوله تقديري وي
 گناهگار پکښي کي نسته د ازله تحريري وي
 که دروند باروي د غمونو هسي ځان ځني سويوا کړه
 زړه دي تش د غم د بار کړه خپله لاره دي په خوا کړه
 دا وصيت د ډېر پخوانه مور ته کړي مشرانو
 پرېږده پرېږده تېر غمون نه داسي کړي عالمانو

حقیقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پدې په نصیب سه د تعلیم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د نښه علم سې خاوند نښه ادب دي په نصیب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندویه دي حبیب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراكو

وړاندي دوه كال هـ زه تللى په سفر وروم
سـ يـ اـ حـ تـ وـ مـ رـ اـ كـ وـ كـ يـ پـ هـ چـ كـ وـ رـ وـ م
بـ نـ اـ يـ سـ تـ هـ كـ لـ يـ بـ نـ اـ رـ وـ نـ هـ پـ هـ سـ اـ حـ لـ كـ يـ
بـ نـ هـ مـ يـ زـ رـ هـ تـ هـ نـ هـ لـ وـ پـ دـ لـ هـ پـ هـ خـ بـ وـ رـ وـ م
تـ وـ لـ بـ نـ اـ رـ وـ نـ هـ حـ صـ اـ رـ سـ وـ يـ پـ هـ قـ لـ عـ هـ كـ يـ
شـ اـ وـ خـ وـ اـ جـ گـ دـ بـ وـ اـ لـ وـ نـ هـ پـ هـ نـ ظـ وـ رـ وـ م
دـ بـ نـ مـ نـ اـ نـ وـ تـ لـ حـ مـ لـ يـ پـ هـ رـ دـ وى كـ وـ لـ يـ
زـ هـ دـ دـ يـ خـ اـ وـ رـ يـ تـ اـ رـ يـ خـ نـ هـ خـ هـ خـ بـ وـ رـ وـ م
پـ هـ سـ اـ تـ نـ هـ كـ يـ دـ خـ يـ لـ اـ وـ لـ سـ يـ وـ لـ اـ سـ وـ هـ
هـ رـ سـ وـ رـ يـ وـ يـ لـ چـ يـ زـ هـ دـ وـ طـ نـ سـ وـ رـ وـ م
دـ وـ طـ نـ دـ فـ اـ عـ ضـ رـ وـ رـ دـ هـ رـ اـ وـ لـ سـ تـ هـ
اـ مـ اـ نـ زى چـ يـ پـ هـ تـ وـ لـ ژـ وـ نـ دـ اـ رـ مـ اـ نـ پـ هـ سـ وـ رـ وـ م

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوی باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دې امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کې چې سرباز سم
 په چوپړد خپلې خاورې کې ممتاز سم
 ورلا هوسوم سمندر ته پتې سترگې
 هڅې ډېرې مې کولې چې اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کې
 وهل سولم د هر پانه چې ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجسات کې
 بې خبر چې پروت په جال کې يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کې د وتلو ترې جواز سم
 چې خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښې ډېر سته چې کم راز سم
 دوست د بنمن د واره په نوي بڼه کې وري
 عقل وپېښ سې ډېر ناوخته سترگې واز سم
 امانزې شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چې پکښې باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيخـي رابانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کنـدهار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـبي يـي د کـان وو
 پـر هـېزگـار خـلگ يـي ډـېر بـنـه خو بـنـېدلـه
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيخـي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېر غـنـبـتـلى دلاوره پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خو بـنـېدى بـه يـي گـومان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـډې پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـډې و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلى حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېر نـاخـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـه د وي امانـزي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې دوی گوردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تــــول ویر کــــی ډو پــــېرې
 پــــر خپــــل ولــــس مــــی زړه رپــــېرې
 تــــول زنگــــاوات غــــم کــــی غمــــېرې
 افغان ولــــس اور کــــی کړ پــــېرې
 خالقــــه تــــه فضــــل پــــرو کــــرې خــــه پېنــــېرې

د یکشــــنې ورځــــی ســــهار وو
 د حــــوت د میاشــــتې نوبهــــار وو
 پــــه کلــــی کــــور کــــی پــــهار وو
 تــــود پــــه مرگــــونو کــــی بــــازار وو
 شــــپاړس نــــفــــره د شــــهید کــــور تــــه ســــتنېرې

پــــه خبــــر تــــول کــــه کنــــدهار ســــو
 د هــــر افغان پــــرزړه پــــه ســــو
 د شــــهیدانو جــــونو نــــاتــــار ســــو
 ارمــــان ارمــــان راتــــه تــــیــــار ســــو
 د مؤمنــــانو شــــهادت مــــی نــــه هېر پــــېرې

امریکایــــان ورځــــی هــــر کــــور تــــه
 پــــه نیمــــه شــــپه کــــی د دوی لــــور تــــه
 د ســــرو مرمیــــو شــــو ماشــــو تــــه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې نودې بډا ته ودرېږي

لابېله تر څو داسې وحشت وي
يېدا د پېر د و منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نېس خپري

فكر كوي پېر ظالمانو
سوه زهرجنه تر مرمارانو
بې عقېل دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنې فكر كوم دوى بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خله پېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپېره په دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند ماته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورتنه ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سيلا بونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سيلا بونه سي
زمور به نيمه خوا تـ وړ ارمانونه سي

غـ واري دبنـ منان منگـ وړي بنـ خي كـ پري
چـ وړ به ذخيـ وړي ټولـه كانـونه سي

كـ وړ په كـ وړ به شـين وي د نـفاق مـرض
زړو كـي به زخـمونه پـهارونـه سي

بيـا به پـسرلي كـي گـلان مـر او وي
هـر خـاي به ترينـگلي او ازونـه سي

نـه به وي را سـتي او صـداقت مـنخ كـي
وړكـ به و طـنپـال سـم تاريخـونه سي

د افغان بـا تـوره خـاوره كـه سـتم كـي سـوه
لـوتـ به دي جـگـ غـرونـه او باغـونـه سي

شـپـي به تـر سـهاره مـا تـمـونـه وي
جـ وړ به اـمـانـزي تـه زندـانـونه سي

٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدووه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلارد خپل بچوسو سره بيده وه
پتيرغل د نيمې شپې کوم مجازات دئ

نوراو بنځي ماشومان لژند په وينو
خواروليس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روايات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهيدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهيدان شپړنور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تيل پاشلي اوربل سوي وو پرمرو
امانزيه دغه بل رنگ د تاريخي و جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوه در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختيـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پرديـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازي چـــــــي تـــــــکـــــــوي د نـــــــورو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــټـــــــو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــري يـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نـــــــو کـــــــري يـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پرديـــــــو کـــــــي اســـــــير ســـــــوي
 خان دې بایله پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقير ســـــــوي
 سردې کنبـــــــته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــري
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدي کونـــــــدي کـــــــري
 چـــــــي خوش حال يـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــينو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معيوبـــــــينو
 نـــــــه دې دین نـــــــه دې دنيا ســـــــوه خوار کـــــــيه
 ستا نـــــــه هر خـــــــه ټول خطـــــــا ســـــــوه لېو نـــــــيه
 يـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــي
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نېـــــــان او بـــــــي پـــــــر ده ســـــــي
 امانتـــــــيه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوي دې
 خو ژوند دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردي دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او يو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجيانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغاني طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه دېسې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبه د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پېر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی اوبو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره خټلې
 بیا هم د پرو د مرگې سلگې وهلې
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو ځوانانو بیا د مرگ پولسه لیدل نه
 په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاریکه وه چې مور راغلو شو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بلدوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بې دریغ د گولۍ باندي شپړی وي
 یوه کنده چې شپږ زره متره کېږي
 د لیلې د نبت کې ځوانان هلته بنځېږي
 عجایبه قتلگه گاه سوه په نړۍ کې
 دغه کاروسو کاملاً بې غورۍ کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپږ سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو څو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کښته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورایله کړه
 دوی چې دېر سترې ستومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بې پرسانه

ځکه رغد بغاوت پورته به بې توانه
 دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغله و سوله د خو نفرو
 پوره دوه شش بانه روزه جنگېدل
 خو یو یو بې په نوبت کي مړه کېدل
 شهیدان سوه ترڅو پاته یو بشرو
 قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشرو
 امریکه باعث د تپول وحشي مړگو
 دېر فلمونه دک د وینو په رنگو
 اوس چپ سوي هيڅ بیان نه کوي چاته
 په پوهېږي امانزی هموري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کي ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کي
 په ټولنه کي سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کي هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسي خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشيتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازمنون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پت شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځممه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځممه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځممه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځممه

نوی موسم د شگوفو نفوس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځممه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځممه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځممه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځممه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگناه تللی وم ميله ده د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چیران وم ورت ته تللی
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه ميه چي پري بيابې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست يېم منظر و ته
 رودخانه كسي غرغري نر نور خاموشي و
 خوارلسم سم پورمي ولاړه خلبندو ته
 سپين لنگر ئي اچولي او بوم منع كسي
 د كبانو ډلي راغلي گرځېدو ته
 شني او بيه بيخي شفافې او روڼې وې
 معلومېرې كاني شكي اخیستو ته
 نيا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ زما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رڼا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلگو
 اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صياد غشي به كله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر كړي رڼېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي او بڼېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره نسا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنر دئ
خو لغره بې سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئې بل نقاب پرسر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئې قبولسه غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپه بري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همته ما مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منندوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلرې بهه کاروان سېي
 لابه خاخي خو ازاد افغانستان سېي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 ترڅو نيت دي بشري کار د انسان سېي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالما رونه
 په کړو هيلو کاره بهه دي ارمان سېي
 که غبېي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سېي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان سېي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان سېي
 ستا چي طمع د شغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سېي
 قهرجنې سري مرمي چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سېي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرځه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
رانه وايي ځله چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليري کړه له فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غوړېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماتسه
له پېړيو تجربسه سوه امانزي ته
د ژوندون ثمري ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژرنگ مخلصو طبنکاري
بنايست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبو زړه کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه ځیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتوس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سببا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصیب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـبـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توطـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 یو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نیکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکنښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکنښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کنبېږده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرېږده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي- ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلان پېر په چوښهار سره وه
سحرگاه ټول په بیدار سره وه
تورتم ځي په تلو سره کي

د نرس زړه ځي او بېرې
چي ش مال کم ځي چلېرې
وینم در په دردانه کي

تسرام معلومېرې
ډکه خوله د خندا کېرې
شین سهار په ازانگه کي

د حکمت ش باب ته گوره
سوپیدال له کومه لوري
د گلونو پوه کاسه کي

د لمر وړانگه ځي بنه ځلېرې
زړونه ته ول په هوسه بېرې
عندلیب په ترانه کي

دغه څومره ستر قوت دی
تمثیل ټول په دقت دی
داسه حق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
ګاهې بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله ګران وطن زخمی را مجسم سې
یاهم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د ګران وطن ته هوس وېریم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 ثميره ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زیان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ کـي
 د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
 نام نهاده شاعرونه ساختگي دیموکراسي ده
 شه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
 په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
 جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
 علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري د پري
 ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**